

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45903

гр. София, 22.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110162216 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 321606/13.11.2023 г., от И. Д. Н., ЕГН *****, гр. С----- чрез процесуален представител адв. Т. Р. със съдебен адрес: гр. С-, телефон ---- срещу „-“ ЕАД, ЕИК -, гр. С-----.

В исковата молба се твърди, че ищецът случайно разбрал, че срещу него има издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ГД № 64785/2013г. на 69 състав на СРС за сумата от 5537,95 лева (пет хиляди петстотин тридесет и седем лева 95 ст.) главница по договор за потребителски заем от 06.03.2013г. ведно със законната лихва за периода от 25.11.2014г. до изплащане на взимането, 4072,12 лева (четири хиляди седемдесет и два лева и дванадесет стотинки, уговорена възнаградителна лихва за периода 04.10..2013г. до 03.03.2017г., мораторна лихва в размер на 522,91 лева (петстотин двадесет и два лева деветдесет и една ст. за периода 05.11.2013 г. до 11.11.2014 г., като и 202,66 лева (двеста и два лева шестдесет и шест ст.) ДТ, и 300(триста) лева възнаграждение за юрисконсулт.

Посочено е, че в по съдебното дело се твърдяло, че факта на предсрочна изискуемост е настъпил на 05.11.2013г., датата на втората пропусната месечна вноска, поради което от посочената дата взимането на кредитора е станало ликвидно и изискуемо в целият размер.

При разглеждане на документите по делото установил, че към настоящия момент, че ищецът може да се позове на изтекла давност на вземането, което ответната страна има към него. И това е така, защото видно от съобщението с дата 03.01.2015г., никой не е положил необходимите усилия да го потърси, с оглед уведомяването за наличието на съдебно дело срещу

ищец.

Формулира следния петитум: ищеца И. Н. не дължи нищо на ответника - ЕАД, поради изтекла давност на взимането.

Моли да се изиска за послужване ГД № 64785/2014г., на 69 състав на СРС.

С разпореждане № 150775/30.11.2023 г. съдът е приел, че исковата молба е нередовна. Съществува съществено противоречие между обстоятелствена част, петитум, петитумът не е ясен. Отделно от това ищецът не излага факти и твърдения за това кога е погасена давността.

Първо, не е ясно дали издадената заповед за изпълнение е влязла в сила и има ли издаден изпълнителен лист.

Не е ясно дали има образувано изпълнително дело за вземането, респективно кога ищецът се позовава на настъпила погасителна давност – на коя дата – преди образуване на заповедното производство, по време на заповедното производство, по време на исково производство, след образуване на изпълнително дело.

Трето, не е ясно за кое съобщение става въпрос и какво се е случило на дата 03.01.2015 г.

Четвърто, не ясно кога ищецът се позовава на настъпила погасителна давност – кой е началния момент (дата) от кога счита, че следва да се брои и кой е крайният момент (дата), когато е настъпила.

Пето, посоченият петитум не съответства на изложеното в обстоятелствената част на исковата молба – той задължително трябва да включва каква сума се иска да бъде признато, че не се дължи, да посочва индивидуализиращите белези на страните (ЕГН, ЕИК и адреси), какво представлява процесната сума, ако е формирана от няколко различни вземания да се посочат по пера, години и основание за възникване. Не е ясно кое вземане се иска да се признае, че е погасена по давност, как е възникнало то.

Липсва документ за внесена държавна такса – същата се определя като 4 % от стойността на сумата, която ищецът иска да бъде признато да се установи, че не дължи на ответника.

Ето защо искова молба с вх. № 321606/113.11.2023 г. е оставена без движение, на основание чл.129, ал.2 вр. чл.127, ал.1, т.4-5 и чл.128, т.2 ГПК, като е указано на ищеца, че в указания срок следва да отстрани нередовностите на исковата молба, като:

1. Изложи твърдения дали посоченото то него заповед за изпълнение е влязла в сила и има ли издаден изпълнителен лист.
2. изложи твърдения дали има образувано изпълнително дело за вземането. Да посочи неговият номер и съдебен изпълнител.
3. изложи твърдения кога се позовава на настъпила погасителна давност – на коя дата – преди образуване на заповедното производство, по време

на заповедното производство, по време на исково производство, след образуване на изпълнително дело.

4. Изложи твърдения за кое съобщение става въпрос и какво се е случило на дата 03.01.2015 г.
5. Изложи твърдения кога позовава на настъпила погасителна давност – кой е началния момент (дата), от кога счита, че следва да се брои погасителната давност и кой е крайният момент (дата), когато е настъпила.
6. Формулира точен, ясен, прецизен петитум, който задължително трябва да включва каква сума се иска да бъде признато, че не се дължи; индивидуализиращите белези на страните (ЕГН, ЕИК и адреси); какво представлява процесната сума, ако е формирана от няколко различни вземания да се посочат по пера, години и основание за възникване; как е възникнало вземането, което се иска да бъде признато, че е погасено по давност. Петитумът трябва да отговаря на бъдещият диспозитив на съдебно решение.
7. На основание чл.128, т.2 ГПК да внесе държавна такса в размер на 4,00 % от посочената сума, която иска да бъде признато, че ищецът не дължи на ответника. Внасянето на държавна такса може да бъде осъществено по един от следните начини: 1. банков път по по банкова сметка за държавни такси, разноски и глоби – "Бюджетна сметка" на СРС (IBAN – BG 78 CECB 9790 3143 8974 01, BIC – CECB BG SF); 2. чрез плащане в брой в касата на съда; 3. чрез ПОС терминал в касите на съда.. Плащането на касата и чрез ПОС терминал в съда се осъществява без начисляване на банкови такси.

С молба с пощенско клеймо от 12.12.2023 г. адвокатът моли продължаване на срока, тъй като не могъл да се свърже с доверителя си, за да отговори на поставените от съда въпроси. Молбата е вх. № 368047/20.12.2023 г.

С втора молба с вх. № 364902/19.12.2023 г. ищецът посочва, че заповед за изпълнение на е стигнала до ищеца, не му е дадена възможност да се защити. Няма данни по делото за уведомяване за предсрочна изискуемост, както и за действие или бездействие на банката. Твърди се, че ищецът не знаел дали срещу него има образувано изпълнително дело, тъй като не е търсен. Моли да се издаде съдебно удостоверение до Камарата на ЧСКИ, с което да разберат дали е образувано такова дело. Твърди, че по всички останали въпроси може да отговори с точност, след като се запознаят с ИД при ЧСИ.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното материалите по делото, приема следното от фактическа и правна страна:

Ищецът не сочи особени, непредвидими и непреодолими препятствия за да бъде уважено искането за продължаване на срока. Молбата му за продължаване на срока е доказателство, че още на фаза подаване на исквата

молба адвокатът не се е запознал с фактите по случая, тъй като е написал една искова молба, от която не може нищо да се разбере. Твърди се нещо, без да се представят доказателства. Твърди се, че има заповед, но не се знае нищо за вземането, което се оспорва. Фактът, че не е могъл да се свърже с доверителя си също е косвено доказателство, че страните не са се запознали с конкретния казус и използват инструмента по чл.129, ал.2 ГПК да изяснят фактите, които не им са ясни. При неясни факти на ищеца още на фаза подаване на искова молба е ясно, че самият той не знае за какво се води делото.

Отрицателният установителен иск за недължимост на суми не е просто отрицателен, но е важно ищецът да се позове кога е настъпил правопораждащият факт – дали и недължимост изобщо на суми или факти, настъпили след образувано на изпълнително дело. Сам ищецът признава, че не може да отговори на поставените въпроси. Следователно ищецът не може да определи предмета на доказване, нито правното основание на иска си – дали фактът е настъпил след или преди издаване на изпълнително основание, по време на изпълнителен процес. Тези факти са от значение, тъй като представляват правното основание на иска и правната квалификация на иска (разпоредбата от закона).

В молбата от 19.12.2023 г. ищецът посочва, че има издадена заповед за изпълнение, но не посочва дали е влязла в сила, има ли издаден изпълнителен лист. Същевременно в самата искова молба се позовава на конкретно дело, поради което съдът направи извод, че ищецът и неговият адвокат са могли да се запознаят с делото, на което се позовават да съберат доказателства и да посочат на какво основание предявяват иска. Още повече, че адвокатът има достъп, на основание чл.77, ал.3 ПАС, а страната винаги има достъп до дело.

Трето, едва при института на чл.129, ал.2 ГПК ищецът иска да провери дали има образувани дело. А същевременно в уточнителната молба и в исковата молба, твърди, че има. Искането е неоснователно, тъй като достъпът до Централния регистър на длъжниците (<https://newregistry.bcpea.org/pages/reports.html>) е публичен и страната е могла да си направи справки, да се изясни фактите по казуса и едва тогава да предявява иск. А не в обратния ред. Следва да се отбележи, че съдът не е поща или бюро справки.

Четвърто, ищецът твърди, че не може да отговори с точност на зададените въпроси, което въвежда съмнение, че представеното пълномощно, не е подписано от ищеца. С просто око, подписите изглеждат идентични, а и адвокатът твърди, че не може да се свърже с доверителя си.

От изложеното в исковата молба не е ясно каква сума се иска да бъде призната, че не се дължи. Не е ясно правната квалификация. Не е ясно дали правопораждащият юридически факт и настъпил изобщо (иск с правна квалификация чл.124, ал.1 ГПК), дали е настъпил след издаване на изпълнителното основание (чл.439 ГПК). Не е формулират точен, ясен и прецизен петитум, въпреки дадените указания. Петитум, че ищецът не дължи

нищо на ответника изобщо, поради изтекла давност, не е релевантно. Вземането трябва да бъде описано по основание и размер, за да има предмет иска, а не изобщо вземания между страните.

Освен това, няколко пъти в уточнителната молба ищецът се позовава, че никъде не е получавал уведомления, съдебни книжа, бил лишен от възможност да подаде възражение, да участва в процеса, какъвто и да е той. Тава са твърдения, което говорят за правно основание възражение пред въззивен съд – правна квалификация по чл.423 ГПК. За съда не е ясно какво точно иска ищецът. Същото може да бъде валидно и за иск с правна квалификация чл.240 ГПК или за искане по чл.303 ГПК.

Ищецът е имал достатъчно време да проучи материалите по гр. д. № 64785/2014 г., тъй като на него се позовава. Имал е възможност да си направи справки в регистъра на длъжниците. Да установи фактите по случая и да предяви искова молба.

С оглед изложеното съдът приема, че ищецът не е отстранил нередовности на исковата молба в указания срок, а напротив направил е още повече неясноти, като въвежда е други основания. Правната квалификация на иска се определя от съда, но за тази цел ищецът следва да посочи правното основание на иска – фактически твърдения. Така изложените фактически твърдения съответстват на всяка една искова молба по шаблон, без да отчита конкретните факти и обстоятелства по конкретен случай. Продължавана на срока не е налице, заради липсата на предпоставките, а и защото ищецът се позовава на обстоятелства, с които може да се снабди преди датата на завеждане на исковата молба. Не са му необходими съдебни удостоверения или необходимост да бъде образувано дело, за да посочи основанията на иска. От така представените от ищеца молби не е ясно за съда нищо. Не е ясно и правния интерес, доколкото самият ищец не може да конкретизира исковата молба – поне вземането как е възникнало, какъв е размерът му.

В обстоятелствената част на исковата молба (първата са посочени конкретни суми и основания за заповед за изпълнение), а в петитума се иска изобщо суми да бъдат признати, че не се дължи. Въпреки дадените указания ищецът не е посочил петитум, които суми иска да се признаят, че не се дължат. Има противоречие между обстоятелствена част и петитум, което не е отстранено в указания срок..

В допълнение на изложеното, следва да се отбележи, че такава искова молба е неуважение към съда. Технически не е оформена (няма подравняване), обръщението е към районни съдии. В сега действащия ГПК районният съд по граждански дела се произнася в едноличен състав, а не в троен или двоен, поради което е грубо неуместно използването на множествено число. Изразите „да вземете за разглеждане“ исковата молба, юристконсулт, са крайно неподходящи и грешни.

Ето защо искова молба с вх. № 321606/13.11.2023 г. следва да бъде върната, поради неотстраняване на нередовности в срок, на основание чл.129,

ал.3 ГПК, а производството по гражданско дело № 20231110162216 по описа за 2023 г. следва да бъде прекратено.

Следва да се отбележи, че връщането на исковата молба не възпрепятства ищецът да подаде нова искова молба, като конкретизира искането, съгласно разпореждане № 150775/30.11.2023 г. и настоящото определение.

Воден от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 321606/13.11.2023 г., поради неотстраняване на нередовности в срок, на основание чл.129, ал.3 ГПК и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гражданско дело № 20231110162216 по описа за 2023 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в едноседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XXI ГПК, **на основание чл.129, ал.3 вр. чл.274, ал.1, т.2 ГПК.**

ПРЕПИС от определението да се връчи на ищеца.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____